

Δωρ. βιβλ. 338
19

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΕ'. (ΑΘΗΝΗΣΙ, 15 'Ιουνίου 1860.) ΑΡΙΘ. 16.

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν παραγγελμάτων, ὑπὸ τοῦ
συνταγματάρχου Κ. Γ. Καρατζᾶ. (συνέχεια.)

Ἀποδείξτε τὰ ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν ἐν χρήσει παραγγεμάτων προερχόμενα ἀτοπήματα, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου οἱ Γάλλοι οὐδεμίαν διανοήθησαν νὰ ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν ἐπ' αὐτῶν, καίτοι τινῶν μὴ ἐκπραζόντων κυριολεκτικῶς τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν πράξιν, δὲν κρίνω μολοντούτο περιττὴν τὴν τῶν παραγγελμάτων τοῦ λοχαγοῦ κυρίου Χαντζερῆ πκράθειςιν πρὸς τὰ ἐν χρήσει παραγγέλματα εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀδίκου ἀξιώσεώς του, ὅτι ἐκεῖνα εἶναι προσφιέστερα τούτων, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀποσκορακιθῶσι ταῦτα. Ἴνα δὲ ἀποβῇ ὁ λόγος οὗτος συντομώτερος ὅσον ἔνεστι, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν, καὶ προσέτι ἵνα χρονοτριβήσω ὀλιγώτερον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, δὲν θέλω ἐξετάσει ἅπαντα τὰ παραγγέλματα, διότι δὲν πρόκειται περὶ παραδοχῆς τούτων ἢ ἐκείνων, ἀλλὰ περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ διότι δὲν ἔχω ποσῶς τὴν διαθέσειν νὰ ἐπικρίνω ἄνευ σκοποῦ· διὸ οὔτε θέλω ἀσχοληθῆ περὶ τὴν ἐρευναν λέξεων εἰσαγομένων μὲν ἀντὶ τῶν ἐν χρήσει, ἀσχέτων δὲ πρὸς τὰ παραγγέλματα· ὡς π. χ.

§. 1. α' Ἀντὶ τῶν τεχνικῶν ὄρων, Σχολεῖον στρατιώτου, καὶ Σχολεῖον οὐλαμοῦ, καὶ Σχολεῖον λόχου, καὶ Σχολεῖον τάγματος,

λέγε μάλλον, Ἐπιτομή τοῦ στρατιώτου, τοῦ οὐλαμοῦ, τοῦ λόχου καὶ τοῦ τάγματος· διότι ἡ λέξις Σχολεῖον ὅπως ἄλλο τι σημαίνει, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἐν τοῖς οὕτως ἐπιγραφόμενοις κεφαλαίοις περιεχόμενα, » Ἀλλὰ ἡ λέξις ἄσκησις δὲν ἐμφαίνει τὸ πρᾶγμα κυριολεκτικώτερον τῆς λέξεως σχολεῖον, ἢ σχολή· διότι ἡ λέξις αὕτη σημαίνει σειρὰν μαθημάτων, ἐκεῖνη δὲ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν πρὸς ἐκμάθησιν ἢ ἀνάμνησιν. Ἡ δὲ διαφορά τούτων εἰς μέρη τέσσαρα, διὰ τὸ εὐμέθοδον, διακρίνεται διὰ τῆς προσθήκης τῶν τεσσάρων λέξεων στρατιώτου, οὐλαμου, λόχου, τάγματος, ἀνάρθρου, δὲ συντασσομένων, καὶ οὐχὶ μετὰ τοῦ ἀρθρου, ὅπως συνέταξε τὰ ἰδικά του ὁ λοχαγὸς κύριος Χαντζερῆς. Ἐὰν δὲ ἦτον ἐπάναγκες, διὰ λόγους οὐκ ἄγνοῶ, πᾶν παράγγελμα τῶν ἐν χρήσει, πᾶσα λέξις τοῦ κανονισμοῦ νὰ ἐκλείψῃ, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀλλοιωθῇ, ἄς ἀντιστήσῃ τὴν λέξιν μαθήματα, σημαίνουσαν ὅ,τι καὶ ἐν τῷ Γαλλικῷ κανονισμῷ ἡ λέξις école, ἢ τὴν λέξιν σχολή. Ἀρχόμενος τῆς ἐπικρίσεως τῶν παραγγελλμάτων, ἐξ ἀνάγκης θέλω γράψαι, ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, κατὰ τὴν διάλεκτον τοῦ συντάκτου αὐτῶν, ἦτοι εἰς τὴν ἀρχαίαν, ἵνα καταστήσω ὅσον ἔνεστι τὴν ἀνάγνωστον ὁμαλήν οὕτως εἰπεῖν· ἄνευ τούτου οἱ ἀναγνώσται ἤθελον μεταβαίνειν ἐκάστοτε ἐκ τοῦ ἐνὸς ὕφους τοῦ γράφειν εἰς ἕτερον, ὅπερ ἤθελεν ἀποβῆ ὀγκληρὸν καὶ μάλιστα ἀπὸδές. Ἐκτίθεμαι μὲν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῶν Ἑλληνιστῶν, ἀλλ' εἶμαι συγγνωστὸς γράφων οὕτω ἐξ ἀνάγκης, καὶ οὐχὶ ἐκ προαιρέσεως. »

§. 3. « Ἀντὶ τοῦ παύσαι, λέγε, παῦσαι, ἐκ τοῦ μέσου φημι κτικῆ ἐγκλίσει τοῦ φήματος, καὶ τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ. »

Προστάσων ταῦτα, τίνος ἔνεκα μετέβαλε τὰ παραγγελλόμενα βραχύνετε τὸ βῆμα! Μακρύνετε τὸ βῆμα! εἰς τὸ παράγγελμα βῆμα βρα—χύ! καὶ τὸ ἡδυμελίφθογγον, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο μα, βῆμα μα—κρόν!; Τί οὐκ ἐγγράφατο ἀντὶ τούτων τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ ὡσπερ οἱ ἀρχαῖοι, λέγε

βραχύνον τὸ βῆμα! Μακρύνον ἢ Μήκυνον τὸ βῆμα! Ἄλλ' ἀνάρθρου καὶ οὐκ ἀνάρθρου; καὶ γὰρ βραχυνούσι τὸ βῆμα ὅπερ ἐβὰδιζον. Τί δ' οὐκ ἐπιτρέπει ὑπακούεσθαι ἐν τῷ ἐν χρήσει παραγγέλματι Παῦσαι τὴν προστακτικὴν ἐγκλίσειν ἔστω; Ὅτε ἐν τῷ παραγγέλματι αὐτοῦ Ἐμβολισμὸς ἐξυπακούεται κατ' αὐτὸν τὸ τέλεσον, ἢ ποιήσον, καὶ ἐν τῷ Ἐπί σκοπὸν, τὸ τείνον αὐτό, ἦτοι τὸ ὄπλον, ἵνα βάλλῃ; παραγγελματικῆ ἀδείξ δῆτα· καὶ γὰρ οὐκ ἐξέστιν ὑπονοεῖν τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα.

§. 4. « Ἀντὶ τοῦ ἀνάπαυσις, λέγε, Ἀνάτως. »

Τί οὐ λέγει Ἄνεσις, εἰ ἡ λέξις ἀνάπαυσις οὐ σημαίνει ὅ,τι δεῖ ποιεῖν τὸν στρατιώτην; καὶ γὰρ ἐν τῷ ὀνόματι δυνατὸν ὑπονοεῖσθαι τὸ γενέσθω, οὐχὶ δὲ οὕτως καὶ ἐν τῷ ἐπιφρήματι.

§. 5. « Ἀντὶ τῶν παραγγελλμάτων Οὐλαμός! προσοχή! λέγε Οὐλαμέ! πρόσεχε! διότι ὅταν καλῶμεν τινὰ χρώμεθα τῇ κλητικῇ τοῦ ὀνόματος πτώσει. Ὅταν δ' ἂν προστάττωμεν, χρώμεθα τῇ προστακτικῇ ἐγκλίσει· λέγομεν, λόγου χάριν, Γρηγόριε βάλε, οὐδέποτε ὅμως Γρηγόριος βολή. »

Αἰτιῶς λήγουσιν αἱ κλητικαὶ τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους, τῆς δευτέρας κλίσεως, εἰς ος καὶ εἰς ε, ὡς λόγος κοινῶς καὶ ὁ λόγος ἀπτικῶς· οὐλαμός οὖν ἐν τοῖς παραγγέλμασιν ἐστὶ πτώσεως κλητικῆς, οὐχὶ δὲ ὀνομαστικῆς, ὡς ὑπέλαβεν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ὁ λοχαγός, καὶ γὰρ σαφὲς γίγνεται τοῦτο ἐξ αὐτοῦ τοῦ παραγγέλματος.

§. 6. « Ἀντὶ τοῦ κεφαλῆ δεξιὰ! λέγε βλέψον ἐπὶ δεξιὰ! »

Εἰ μὲν θεὸν βλέψιν τὸν στρατιώτην ἐπὶ δεξιὰ, ὅπως ἂν βούληται οὗτος, τὸ παράγγελμα βλέψον σημάνειεν ἂν ὅ,τι δεῖ ποιεῖν τὸν στρατιώτην, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, καὶ γὰρ χρεῶν στρέψαι τὴν κεφαλὴν οὔτε ἔλασσον, οὐδὲ πλέον ἢ ὅσον ἐν τῷ κανονισμῷ ἔρισται, ἵνα ὁ στρατιώτης τὴν αὐτὴν τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ παραστάταις εὐθυγραμμίαν ἔχη. Ὅτε Γάλλος, δυνατὸν εἰπεῖν voyez—à droite, εἶπε tête—à droite, νοήσας

ἄρα τὸ παράγγελμα ὁ συντάκτης τῶν ἐν χρήσει παραγγελλμάτων, ἠρμήνευσεν αὐτὸ αὐτολεξεῖ, ὑπακουομένης καὶ ἐνταῦθα τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἔστω. Ἡ μεταβολὴ ἄρα αὕτη κατὰ κρισιν ἀντικρυς ἐστὶ τοῦ γαλλικοῦ παραγγέλματος *le-te=a droite*. Τί οὖν ἀπεφθέγγατο ἐν τῷ προῖμιῳ αὐτοῦ οὕτως; «Τίς γὰρ ἐχέφρων οὐκ ἂν ἀπορήσειε βλέπων ἡμᾶς τοὺς μωλὶς ἀναγεννηθέντας, οὕπω δὲ παιδευθέντας, τολμῶντας μετὰ θρασυτήτος ἐπικρῖναι καὶ κατακρῖναι ἄλλα μεγάλα τε καὶ πεπαιδευμένα ἔθνη; εὐτυχεῖς ἂν εἴημεν εἰ δυνάμεθα νοῆσαι καὶ εἰσαγαγεῖν παρ' ἡμῖν τὰς ἐκεῖνων στρατιωτικὰς διατάξεις! Ἄλλ' ἀκεραία; καὶ οὐ κκοζήλως καὶ ἀκατανοήτως συμπεφυρμέναις.» Ἐξαίρει ἄρα ἑαυτὸν ὁ λοχαγὸς κύριος Καντζερῆς ὧν ἐκ τῶν ἤδη, οὐχὶ δὲ ἐκ τῶν οὕπω παιδευθέντων, ἀξιοῦντων δὲ διὰ τοῦτο κρίνειν τε καὶ ἐπικρῖναι.

§. 7. «Ἀντὶ τοῦ α—τενῶς γράφει ἀτενῶς. Πρὸς τί γὰρ ὁ χωρὶσμὸς οὗτος τῆς λέξεως, βραχέος ὄντος τοῦ α, βραχέος δὲ καὶ τοῦ ε, μακροῦ δὲ τοῦ ω;»

Ἀπαγγελλομένων τῶν τε βραχέων καὶ μακρῶν οὐχ ὡς τὸ πάλαι, ἀλλ' ὁμοίως, οὐχ οἷόν τε συνιέναι τίποτ' ἂν βούλοιο εἰπεῖν λέγων, ὅτι τὸ μὲν α καὶ τὸ ε, ἐστὶ βραχέα, τὸ δὲ ω μακρὸν, εἰ μὴ ὅτι δεῖ ἀπαγγέλλειν τὸ α—τενῶς, ὡσανεὶ τινὸς ὄπερ γελοῖον γινώτω οὖν ὅτι κεχώρισται ἡ πρώτη συλλαβὴ ἵνα συντομώτερον γένηται τὸ παράγγελμα ἐκτελεστικὸν ὄν, παραγγελτικῶ οὕτω γενομένου τοῦ α.

§. 10. «Ἀντὶ τῶν δεξιά ἢ ἀριστερὰ κλῖναι, λέγε κλῖνον ἐπὶ δε—ξιά! ἢ ἐπ' ἀρι—στερά! ἢ δὲ συλλαβὴ γὲ προπεφρασθῆ πᾶν βραχέως. Ἀντὶ τούτων οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, ἐπὶ δόρυ κλῖνον καὶ ἐπ' ἀσπίδα κλῖνον. Ἀρῖ. καὶ Αἰλ. τὰκτ. κεφ. μβ¹⁰. Πῶς οὖν προτάσσει ἐνταῦθα τὸ γένος τοῦ εἶδους; καὶ γὰρ γένους τάξιν ἔχει τὸ εἰπεῖν κλῖνον. Ὅρα προῖμιον σελ. 11. §. 2. Τίς ἄρα ὁ τυχῆσαι τὸν ὄρισμὸν τοῦτον; ὁ συντάκτης τῶν ἐν χρήσει παραγγελλμάτων, ἢ ὁ λοχαγὸς κύριος Καντζερῆς;

ὁ καὶ μνείαν τοῦ κανόνος ποιούμενος; ἢ ὑπελαβεν ὡς ἔχον εἶδους τάξιν τὸ Κλῖνον, οὐχὶ δὲ τὸ Ἐπὶ δεξιά;

§. 11. «Ἀντὶ τοῦ παραγγέλματος μετα—βολῆ, λέγε, Μετα—βαλοῦ.»

Χάριν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ δευτέρου προσώπου τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἐγένετο δῆπου ἡ ἀλλοίωσις τοῦ παραγγέλματος τούτου. Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τυχῆσαι τὸν κανόνα τοῦτον ἐν ἅπασιν τοῖς παραγγέλμασι, οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν. ἄτοπος ἢ ἀλλοίωσις, ἀτόνου ὄντος τοῦ μεταβαλοῦ ὡς λήγοντος εἰς ου. Ἐν δὲ τῷ παραγγέλματι Μεταβολὴ ὑπακούεται τὸ γενέσθω, ὡσπερ ὑπακούεται καὶ ἐν τοῖς παραγγέλμασι τοῦ λοχαγοῦ «Διέλκεις τῶν τάξεων πρὸς ἀποχώρησιν, ὄρα § 670. καὶ μετώπου στροφή κ.τ.λ. ἔνθα ἐξυπακούεται, καθάπερ γράφει, τὸ γενέσθω μετώπου στροφή, ἢ τοιούτου τι. ὄρα § 570.»

§. 12. «Ἀντὶ τοῦ Ἡμιδε—ξιά καὶ Ἡμιαρι—στερὰ, λέγε, παρέγκλινον Ἐπὶ δεξιά κ.τ.λ. διότι λέξεις ἡμιδεξιά καὶ ἡμιαριστερὰ οὐχ ὑπάρχουσιν.»

Αἱ λέξεις ἡμιδεξιά καὶ ἡμιαριστερὰ ἀληθῶς οὐχ εὐρηνται ἐν τοῖς συγγραφεῦσι καὶ λεξικογράφοις, καὶ γὰρ τῆς κινήσεως ταύτης ἢ τοιαύτης μὴ γιγνομένης, οὐ χρεῖαν ἔσχον οἱ τακτικοὶ χρῆσασθαι ταύταις. ἔχουσι μὲν τοὶ ἑλληνικὴν τὴν σύνθεσιν, ὡς αἱ λέξεις ἡμιθανῆς, ἡμίγυμνος, ἡμιμαθῆς. παραδεικτέα ἄρα ἡ σύνθετος αὕτη λέξις, καὶ τὰ μάλα ἐπαινετέος ὁ συνθέμενος, καὶ γὰρ ἡ ἀντισαχθεῖσα οὐκ ἐμφαίνει τί τὸ ποιητέον, ὡσπερ αὐτῷ τῷ συγγραφεῖ ὁμολόγηται πρὸς δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ γένος τοῦ εἶδους προέταξεν, ὅπερ ἔτι ἀσαφὲς καθίστησι τὸ παράγγελμα. Ἀποσκορακίζων δὲ τὰς λέξεις ταύτας, ὡς μὴ ὑπαρχούσας, καὶ τοὶ κατὰ τοὺς κανόνας συνθεθεμῆναι, ἀδεία τίνι χρῆται οὗτος τῇ λέξει ἡμισιάζε; καὶ γὰρ διπλασιάζειν, ὅπερ ἐχρῶντο οἱ ἀρχαῖοι, παράγεται παρὰ τὸ διπλασιάζειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἡμισυ οὐ γίνεται ἡμισιάζειν, ἀλλὰ ἡμισεύειν. ὄρα §. 594. «Πρὸς σχηματισμὸν τετραστόμου εἰς τέσσαρα ζυγὰ

(ἢ, καὶ τοὶ μὴ εὐσυντάκτως, διὰ τὴν σύμπτωσιν δύο ἐπιθέτων, ἀλλ' ὅμως συντομίας χάριν, λέγε πρὸς σχηματισμὸν τετραστόμου, τετραζύγου) τὰς ἀποστάσεις ἡμισίαζε! καὶ §. 619 Φάλαγξ (ἢ ἐπαγωγὴ) τὰς ἀποστάσεις ἡμισίαζε.»

§ 13. « Ἄντι τῶν παραγγεμάτων οὐλαμὸς ἐμπρός! βῆμα βραδύ! μάρι! λέγς, οὐλαμῆ, ἐμπρός! βραδέως ἄγε, ἢ βᾶ, ἢ χώρ(ει).»

Ἀληθῶς ἀσύντακτον παριστάσι τὸ παράγγελμα τοῦτο αἰ λέξεις βῆμα βραδύ, ἀλλ' ἡ ἀσυνταξία αὐτῆ αἰροῖτο ἂν, εἰ προσθεῖημεν τὸ ἄρθρον τὸ πρὸς τῆς λέξεως βῆμα, λέγοντες τὸ Βῆμα βραδύ, καθάπερ πρότερον ἐγράφετο, εἰ καλῶς μέμνημαι, ὑπονοουμένου τοῦ ἔστω, οἷον τὸ βῆμα βραδύ ἔστω· ὅτε ἀντὶ τοῦ μετέπειτα, ἐπὶ φαβιέρου, ἀντιεσαχθέντος μᾶρι, ἐχρώμεθα τῷ ἴτε ἐγκαταλειφθέντι ὡς ἀτόνω. Προτεινομένων νῦν τριῶν ἐτέρων ἄγε βᾶ ἢ χώρει, αἰραιτέον ἂν εἴη, εἰ δέον ἀποσοβῆσαι τὴν ξένην λέξιν μᾶρι, τὸ βᾶ, ἀλλ' ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, καὶ γὰρ τούτῳ χρώμεθα νῦν ἐν τοῖς παραγγέλμασι, καὶ περ τοῦ ἐνικοῦ, ὅπερ ἐχρῶντο οἱ ἀρχαῖοι προσφυστέρου ὄντος· ἀλλ' ἄτοπον ἂν εἴη μεταβαλεῖν διὰ τοῦτο τὰ πλεῖστα τῶν παραγγεμάτων, καὶ τοὶ τῆς συντάξεως μετὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὄρθῃς οὔσης, περιληπτικῶν ὄντων τῶν ὀνομάτων οὐλαμὸς, λόχος, τάγμα, καὶ γὰρ οὐλαμὸς! βᾶτε! οὐκ ἀσύντακτος ἂν εἴη ἡ φράσις.

§. 14. « Ἄντι τῶν παραγγεμάτων Οὐλαμὸς! Ἄλτ! λέγε οὐλαμῆ! Πᾶξ!»

Εἰ οὖν δέον μεταβαλεῖν καὶ τὴν λέξιν Ἄλτ, ξένην οὖσαν καὶ ταύτην, προσφυστέρου ἂν εἴη τοῦ Πᾶξ τὸ Στάτε, ἀπαγγελλομένου Στάτ', ὄντος καὶ νῦν ἐν χρήσει τοῦ ῥήματος ἵστασθαι, ἐλάχιστον δὲ διαφέροντος τὴν φωνὴν τοῦ Ἄλτ δυνατὸν δὲ καὶ τῇ προστακτικῇ ἐγκλίσει χρῆσθαι ἐν τῷ παραγγέλματι, ὅπερ τοσοῦτον συνίστησιν ὁ λοχαγὸς ἐν τῷ προομιῳ αὐτοῦ. Τίνος οὖν ἕνεκα προέβλετο τὸ Πᾶξ; Ὁ καὶ παρ

αὐτοῖς τοῖς ποιηταῖς σπανίως εὑρηται, καὶ ἄλλο σημαῖον ἢ τὸ στῆθι καὶ μὴ προίθι. Ὅτι δὲ τῷ ῥήματι ἵστασθαι ἐχρῶντο μᾶλλον οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τῷ ἐπιῤῥήματι πᾶξ, βουλόμενοι κελεῖν τοὺς στρατιώτας μὴ προϊέναι, οὐκ ἔξεστιν ἀμφισβητεῖν καὶ γὰρ ῥήματι καὶ οὐχὶ ἐπιῤῥήματι ἐχρῶντο προστάτοντες, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ λοχαγὸς ἀναφέρει, καὶ μὴν καὶ παραγγέλει ἐπεσθαι τῷ κανόνι τούτῳ.

§. 15. « Ἄντι τοῦ παραγγέλματος Βῆμα σημειωτόν! λέγε Πάτει αὐτοῦ· πρὸς ἐπανάληψιν δὲ τοῦ βραδέως, λέγε μάλλον, Οὐλαμῆ προ—χώρ(ει). »

Τὸ παράγγελμα Βῆμα Σημειωτόν, ἢ σημειώσατε τὸ βῆμα, ὅπερ κανονικώτερον, τασσομένου τοῦ εἶδους πρὸ τοῦ γένους ὡς καὶ τὸ γαλλικὸν *Marquez=le pat* οὐκ ἐμφαίνουσι σαφῶς τὸ πᾶγμα, τοῦ στρατιώτου κινούντος τὸν πόδα τῷ ἰδίῳ χρόνῳ ὅπερ ἐβάδιζεν, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οὔτε προχωροῦντος, οὔτε ὑποχωροῦντος· οὐ σημειοῖ ἄρα τὸ βῆμα, ἀλλὰ προσποιεῖται βαδίζειν σαφέστερον τοίνυν ποιούμεν ἂν τὸ παράγγελμα λέγοντες προσποιήσις, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο μεταβαλεῖν δέον τὸ ἐν χρήσει παράγγελμα, ἀσαφέστερον δὲ πάτει αὐ—τοῦ! τῷ δὲ χωρίῳ, ὅπερ μνεῖαν ποιεῖται πρὸς βεβαίωσιν ὅτι προσφυσέστατον τὸ παράγγελμα τοῦτο, ἔστι δὲ τὸδε. Ἦρε τοῖς κέρατι σημείον μικέτι ἄνω πορεύεσθαι, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν χώρᾳ στραφῆναι» οὐδὲν ἄλλο ἐξηγήσασθαι ἂν ὁ λοχαγὸς ἢ ὅτι ἡ λέξις αὐτοῦ τοπικῶς λαμβάνεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, κατὰ τὰ κοινῆ λεγόμενα, κατὰ αὐτοῦ, στάσ' αὐτοῦ, πάτ' αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅπερ εἶδει ἀποδείξει, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ λέξεις πάτει αὐτοῦ σημασίαν εἶχον τῆς αὐτῆς, οἷον ὁ λοχαγὸς ἀρέσκειται ἀποδιδόναι ταύταις παρ' ἡμῖν δὲ τοῦναντίον σημαίνουσι· προστάσσεται γὰρ θέσθαι τὸν πόδα αὐτοῦ καὶ μὴ κινεῖν. Πρὶν ἢ κύρος λαβεῖν τὸν πειθαρχικὸν κανονισμόν τὸ παράγγελμα τοῦτο εἶχεν οὕτως· Ἐμπρός Μάρι· ὡςπερ τὸ γαλλικὸν *en avant Mar-*

τούτοις συντεταγμένα; Ὁ πληθυντικός δὴτα ἀριθμὸς τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως, οὗ γίνεται χρῆσις ἐν τοῖς παραγγέλμασι τούτοις ἀντὶ τοῦ ἐνικού ἀριθμοῦ, ᾧ ἐχρῶντο οἱ ἀρχαῖοι· ἀλλὰ τὴν σαφῆνειαν ἐν τοῖς παραγγέλμασι πρὸ πάντων ἐντέλλονται οἱ τακτικοὶ τῶν συγγραφέων, ἵνα μὴ οἱ μὲν οὕτως, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον ποιῶσιν· ὅρα Αἰλ. τακτικ. « Ἐὰν λέγω « Κλίνον, » δύνανται τοῦ ὀνόματος τούτου ἀκούσαντες οἱ μὲν ἐπὶ δόρυ, οἱ δ' ἐπ' ἀσπίδα κλῖναι, καὶ ταραχὴν οὐκ ὀλίγην τὸ πρᾶγμα παρέξει· ἐπεὶ οὖν γένους τάξιν ἔχει τὸ εἰπεῖν « κλίνον » κελεύσαντα τὸ ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα, δεήσει ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν « κλίνον ἐπὶ δόρυ » εἰπεῖν « ἐπὶ δόρυ κλίνον, » τοῦτ' ἔστι προτάξαι τὸ εἶδος καὶ ἐπιφέρειν τὸ γένος· ὁμοῦ γὰρ πάντες τὸ αὐτὸ ποιήσουσιν. » Τὸν κανόνα ἄρα τοῦτον πρὸ πάντων ἄλλου τηρητέον, ἢ γὰρ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐνικού χρῆσις οὐδεμίαν ἀσάφειαν παρέχεται. Οἷτε Γάλλοι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως χρώμενοι ἐν τοῖς ἄλλοις παραγγέλμασι, τῷ ἐνικῷ χρῶνται τοῦ ῥήματος *marcher*, λέγοντες *marche* καὶ οὐχὶ *marchez*, ἀτόνου ὄντος τοῦ παραγγέλματος ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, καὶ γὰρ πρὸ πάντων τὴν σαφῆνειαν διώκουσιν ἐν τοῖς παραγγέλμασι οἱ τακτικοὶ καὶ τὸν τόνον, σχολαστικῶν ἄρα τοῖς τοιοῦτοις ἐμμένειν. Τοιαῦτα δ' ἔστι τὰ ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ προτεινόμενα παραγγέλματα ἀντὶ τῶν ἐν χρήσει.

§. 18. « Ἀντὶ τοῦ Κλείστε δε—ξιά! ἢ ἀρι—στερά! ὡς ἐν τῷ κανονισμῷ, λέγε μᾶλλον, Πλαγίως ἐπὶ δε—ξιά! (ἢ ἐπ' ἀρι—στερά!). Ἄλλὰ λέγε καὶ Ἐνερείδου ἐπὶ δεξιά! (ἢ ἐπ' ἀρι—στερά!) »

Ἀμφότερα τὰ ἀντεισαγόμενα παραγγέλματα ἀκατάλληλα, ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδένα ποιήσομαι λόγον, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου προτεινομένου ὡς μᾶλλον καταλλήλου ἐξεταστέον. Τὸ Κλείστε δεξιά! ἢ ἀριστερά! ἐκφωνεῖν δεόν πρὸς στρατιώτας ἀφισταμένους πλέον τοῦ δέοντος ἀπ' ἀλλήλων, ἢ

ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ δεξιά ἢ τ' ἀριστερά οὐλαμοῦ, λόγου ἢ σημείου τινός, ἵνα ἐγγὺς τούτων γένωνται, ἀλλ' οὐ πλέον, ἢ ὅσον ἐφάπτεσθαι· ἐνερείδου δὲ σημαίνει προσέγγισον τοσοῦτον ἐκείνοις ὥστε συσφίγγεσθαι· δοκεῖ μοι οὖν προσφυέστερον εἶναι τὸ κλείω τοῦ ἐνερείδομαι, γραφομένου τοῦ παραγγέλματος κλείσατε ἐκφωνουμένου δὲ κλείστε· Ἄλλ' εἰ καὶ τοῦτο ἔδει, ὥσπερ καὶ τ' ἄλλα πάντα τὰ ἐν χρήσει, ἐξωσθῆναι, καταλλήλοτερον ἂν εἴη τοῦ ἐνερείδεσθαι τὸ προσεγγίζειν τοῦ χωρίου, οὗ περ γίνεται μνεία, σαφῶς δηλοῦντος ὅτι τῷ ἐπερείδεσθαι οὐχὶ δὲ ἐνερείδεσθαι ἐχρήσατο ὁ Ἀρρίανός· ἵνα σημανῆ τὸ συσφίγγεσθαι ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δύνασθαι ἐπωθεῖν· Ἐχει δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ᾧδε « ἐπεὶ οὐδ' ἐκεῖνο χρῆ ἀγνοεῖν ὅτι εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἵππεῖς οὐ τὴν ἴσθη ὠφέλειαν παρέχουσιν, ἢν περ τὸ ἐπὶ τῶν πεζῶν βάθος. Οὔτε γὰρ ἐπωθοῦσι τοὺς πρὸ σφῶν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐπερείδειν ἵππον ἵππῳ, καθάπερ ἐκεῖ κατὰ τοὺς ὤμους καὶ τὰς πλευρὰς αἱ ἐνερείσεις γίνονται τῶν πεζῶν, οὔτε συνεχεῖς γιγνόμενοι τοῖς πρὸ σφῶν τεταγμένοις ἐν τι βάρος τοῦ παντός πλήθους ἀποτελοῦσι κτλ. » Ταῖς ἐνερείσεσιν ἄρα κατὰ τὰς ὤμους καὶ τὰς πλευρὰς συνεχεῖς ἐγίγοντο ἐν τι βάρος τοῦ παντός πλήθους ἀποτελοῦντες. Οὐκ ἔξεστι δὲ ἡμῖν ἐπερείδεσθαι ἀλλὰ προσεγγίζειν τοσοῦτον ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῖς βραχίσι καὶ τοῖς ὤμοις τῶν βραχιόνων καὶ τῶν ὤμων τῶν ἐν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ παραστατῶν. Πρὸς δὲ οὐδαμοῦ εὐρηται τὸ ἐρείδομαι, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐπί. Οὐκ ἔξεστι οὖν εἰπεῖν ἐνερείδου ἀλλ' ἐπερείδου, εἰ δὲ καὶ οὕτως εἶχεν, αἰρετώτερον τὸ ἐπερείδου, ἐν χρήσει καὶ παρ' ἡμῖν, οὐ γαμῆν πάντῃ κοινῶς, λέγουσι « ποῦ ἐπερείδεσαι. »

§. 19. « Ἀντὶ τοῦ οὐλαμοῦ ὀπισθεν! μάρς! λέγε, οὐλαμὲ, ἀνά πόδα, (ἢ ἐπὶ πόδα) χώρ(ει). Μὴ λέγε δὲ μηδέποτε ὀπισθεν ὡς σημαίνοντος τοῦ ἐπιρρήματος τούτου· ἄλλο τι ἢ τὸ

νοούμενον. « Ὑποχωρεῖν ἀνά πόδα » Ὀνητ. στρατηγ. Κεφάλαιον ις.»

Τοῦ ἐπιβόημου ὀπισθεν σημαίνοντος, ὡς φησιν, ἄλλο τι ἢ τὸ νοούμενον, τί οὐκ ἐχρήσατο ἀντὶ τούτου τῷ ὀπίσω, ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο ἐν τῇ σημασίᾳ ταύτῃ, καὶ τοῖς νῦν καταληπτῶ ὄντι, καὶ κοινοτάτῳ ἀνευ τοῦ ο μικρὸν; λέγει δὲ ἀνά πόδα χῶρει, τοῦ Ὀνητῶ ἀνδρου, οὗτινος μνείαν ποιεῖται χρησαμένου τῇ φράσει ταύτῃ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑποχώρει, τῆς ὑπὸ προθέσεως σαφὲς ποιούσης ἐνταῦθα, ὅτι τὸ βῆδισμα οὐκ ὀπισθοπόρον. Τὸ δὲ παράγγελμα. « Ἀνά πόδα χῶρει», δηλοῖ μᾶλλον τὸ βραδίξειν ἀνεστραμμένοις τοῖς ποσίν, ὅπερ παιδιᾶς χάριν οἱ παῖδες ποιοῦσιν· τούτο γὰρ σημαίνει κυριολεκτικῶς τὸ ἀνά πόδα, ἢ ἀνάποδα ἐπιβόηματικῶς παρὰ τοῖς νῦν Ἑλλησι· διὸ καὶ κοινῇ λέγομεν ἀνάποδα περιπατεῖ τὸ παιδί τούτο. Τί οὖν οὐκ ἐχρήσατο τῷ ῥήματι χῶρῶ μετὰ τῆς ὑπὸ κατὰ τὸν Ὀνητῶ ἀνδρου, ὄνπερ ἡμῖν εἰς πίστωσιν μάρτυρα προσήνεγκεν;

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Ῥωσσίας διὰ τε τὴν ἔκτασιν τῆς χώρας καὶ τῶν ὀρίων, καὶ τὴν δυσκολίαν τῆς συγκοινωνίας σύγκεινται ἐκ στρατοῦ καὶ στρατευμάτων διακεκριμένων ἀπ' ἀλλήλων, τεινόντων πρὸς ἓνα σκοπὸν, ἀλλ' ἐνεργούντων διαφόρους ὑπηρεσίας. Δυνάμεθα δὲ νὰ διαιρέσωμεν αὐτὰς οὕτω πως.

α'. Στρατὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας ἢ μέγας στρατὸς.

β'. Στρατὸς τοπικὸς, οἷος ὁ τοῦ Καυκάσου, τῆς Φιλλανδίας, τοῦ Ὀρεμβούργου καὶ τῆς Σιβηρίας,

γ'. Στρατεύματα φρουρῶν.

δ'. Ἀτακτα στρατεύματα.

Α'. Στρατὸς ἐν ἐνεργείᾳ. Ὁ στρατὸς οὗτος, ἀποτελῶν τὴν κυρίαν τῆς Ῥωσσίας δύναμιν, τουτέστιν ὁ δυνάμενος νὰ χρησιμεύῃ ὡς φόβητρον κατὰ τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, καὶ ὡς ὑπερασπιστὴς κατὰ τῶν προεπιχειρήσεων τῆς Δύσεως, συγκροτεῖται οὕτω πως.

1ον 6 σωμάτων στρατοῦ, 2ον ἐκ τοῦ σώματος τῆς αυτοκρατορικῆς φυλακῆς, 3ον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ σώματος τῶν ἐπιλέκτων, 4ον ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἵππικοῦ τῆς ἐφεδρείας. Τὰ σώματα ταῦτα, πλὴν τοῦ τελευταίου, συνίθενται ἐξ ὄλων τῶν ὄπλων, καὶ διακτροῦσιν ἐν εἰρήνῃ τὸν ὄργανισμὸν αὐτῶν κατὰ μεραρχίας καὶ ταξιαρχίας μετὰ τῶν ἐπιτελείων, τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῶν, ἔτοιμα πρὸς ἐκστρατεῖαν. Ἰδωμεν ὅποια ἡ σύνθεσις ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων.

Ἐκαστον τῶν σωμάτων στρατοῦ περιλαμβάνει 1ον τρεῖς μεραρχίας πεζικοῦ ἐκ δύο ταξιαρχιῶν ἐκάστη, ἡ δὲ ταξιαρχία σύγκειται ἐκ τριῶν συνταγμάτων, ὧν ἕκαστον ἔχει τρία τάγματα ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἓν ἐν ἐφεδρείᾳ, 2ον μίαν μεραρχίαν ἵππικοῦ περιέχουσαν δύο ταξιαρχίας, ὧν ἐκάστη ἔχει δύο συντάγματα· τὸ σύνταγμα ἔχει ὀκτὼ ἴλας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ δύο ἐν ἐφεδρείᾳ. 3ον. τρία τάγματα ἀροβολιστῶν, 4ον. μίαν μεραρχίαν ποροβολικοῦ ἐκ τριῶν ταξιαρχιῶν, (2 πεζῶν καὶ μιᾶς ἐφίππου) 5ον, ἐν τάγμα σκαπανέων μετ' ἀποσκευῆς γεφυροποιίας.

Κατὰ τὰ προειρημένα τὰ ἐξ σωμάτων ταῦτα στρατοῦ περιέχουσι 18 μεραρχίας πεζικοῦ, ἐν ὅλοις 72 συντάγματα ἢ 216 τάγματα ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 72 ἐν ἐφεδρείᾳ. Τὰ ἐν ἐνεργείᾳ τάγματα σύγκεινται ἐξ 850 ἀνδρῶν, τὰ δ' ἐν ἐφεδρείᾳ ἐξ 750, τουτέστιν ἐν ὅλοις κατὰ σύνταγμα 3000 ἄνδρες. Ὅθεν ἡ δύναμις τοῦ πεζικοῦ τῶν ἐξ σωμάτων στρατοῦ συμποσοῦνται εἰς 237,000 ἀνδρῶν, οἷς προτιθεμένων τῶν 18 ταγμάτων

των ακροβολιστών, ὧν ἕκαστον ἔχει 1100 ἄνδρας περίπου, φθάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν 257,000 ἀνδρῶν ἀποτελούντων 306 τάγματα.

Αἱ ἑξ μεραρχίαι ἱππικοῦ τῶν ἑξ εἰρημένων σωμάτων, περιέχουσιν ἐν ὅλοις 36 συντάγματα, ἑξ ὧν 12 λοχιστῶν, 12 οὐσσάρων καὶ 12 διμάχων, ἕκαστον σύνταγμα ἔχει 6 ἴλας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 2 ἐν ἐφεδρείᾳ τοιούτεσι 216 ἴλας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 72 ἐν ἐφεδρείᾳ. Ἡ ἴλη σύγκειται ἐξ 172 ἀνδρῶν, ἐπομένως τὸ σύνταγμα ἐκ 1032. Ὅθεν ἡ δύναμις τοῦ ἱππικοῦ τῶν ἑξ σωμάτων συμποσοῦται εἰς 37000 ἐν ἐνεργείᾳ, προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ἰλῶν τῆς ἐφεδρείας, εἰς 50,000 ἄνδρας περίπου.

Τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων διαιρεῖται εἰς 4 λόχους περιέχοντας ἐν ὅλοις 1000 ἄνδρας περίπου, ἐπομένως εἰς τὰ ἑξ σώματα 6000 ἄνδρας.

Παρ' ἐκάστη τῶν τεσσάρων μεραρχιῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ προσκολλᾶται μία ταξιαρχία πυροβολικοῦ, συγκειμένη ἐκ 15 κανονοσοιχιῶν πεζῶν, (ἑξ ὧν αἱ 8 βαρέος καὶ αἱ 7 ἐλαφροῦ πυροβολικοῦ μετὰ 60 τηλεβόλων) καὶ ἐκ 2 ἐφιππων μετὰ 24 τηλεβόλων· τοιούτεσι παρ' ἐκάστῳ σώματι 83 τηλεβόλα, εἰς τὰ ἑξ δὲ σώματα 90 κανονοστοιχίας πεζῶν καὶ 18 ἐφιπποι μετὰ 504 τηλεβόλων· ἡ δύναμις ἐκάστης κανονοστοιχίας κατὰ μέσον ὄρον εἶναι ἐξ 110 ἀνδρῶν, ἐν ὅλοις δὲ 21,000 ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐκάστη τῶν ταξιαρχιῶν τοῦ πυροβολικοῦ ἔχει τρεῖς κανονοστοιχίας ἐν ἐφεδρείᾳ, οὕτω δὲ ἀναβιβάζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν ἀνδρῶν εἰς 27,000 τῶν δὲ τηλεβόλων εἰς 864.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τοὺς προεκτεθέντας ἀριθμοὺς εὐρίσκομεν τὴν ὀλικὴν δύναμιν τῶν 6 σωμάτων στρατοῦ.

πεζικόν	257,000 ἄνδρες
ἱππικόν	50,000
σκαπανεῖς	6,000
πυροβολικόν	21,000
	<hr/>
ὀλικῶς	334,000 ἄνδρες

Τὸ σῶμα τῆς αὐτοκρατορ. φυλακῆς σύγκειται σχεδὸν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σωμάτων στρατοῦ. Περιλαμβάνει 1ον. πεζικοῦ τρεῖς μεραρχίας ἢ 6 ταξιαρχίας ἢ 12 συντάγματα ἐκ τριῶν ταγμάτων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐνός ἐν ἐφεδρείᾳ· ἕκαστον σύνταγμα ἀριθμεῖ 3,316 ἄνδρας, ἐν ὅλοις δὲ 39,800. 2ον. τρία τάγματα ακροβολιστῶν, ὧν ἕκαστον ἀριθμεῖ 1130 ἄνδρας, ἐν ὅλοις 3,390 3ον. ἐν τάγμα ακροβολιστῶν τῆς Φιλανδίας ἐξ 600 ἀνδρῶν, ὥστε τὸ πεζικὸν τῆς αὐτοκρατ. σωματοφυλακῆς ἀριθμεῖ 40 τάγματα ἢ 43,850 ἄνδρες.

Ἡ σωματοφυλακὴ ἔχει πρὸς τοῦτοις δύο μεραρχίας τακτικοῦ ἱππικοῦ καὶ μίαν ἀτάκτου. Αἱ πρῶται ἀριθμοῦσιν 6 ταξιαρχίας, ἢ 12 συντάγματα, τοιούτεσι τέσσαρα συντάγματα θωρακοφόρων, ἐν ἐπιλέκτων, ἐν διμάχων, δύο λοχιστῶν, δύο οὐσσάρων καὶ δύο Κοζάκων. Ἐκαστον σύνταγμα ἔχει πέντε ἴλας ἐξ ὧν μόνον αἱ 60 ἴλαι ἀριθμοῦσι 10,320 ἄνδρες. Τὸ ἀτάκτον ἱππικὸν περιέχει 17 1/2 ἴλας Κοζάκων καὶ ἄλλων τοῦτοις ὁμίλων μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται αἱ 4 ἴλαι αἱ λεγόμεναι μωαμεθανικαὶ συγκείμεναι ἐκ Κυρκασιῶν ἐκ Τούρκων καὶ ἐξ ἄλλων ἀσιανῶν λαῶν. Τὸ ἱππικὸν τοῦτο ἀριθμεῖ 3000 ἄνδρας περίπου.

Τὸ πυροβολικὸν τῆς σωματοφυλακῆς σύγκειται 1. ἑξ ἐννέα κανονοστοιχιῶν πεζῶν, ὧν αἱ τρεῖς τῆς ἐφεδρείας ἐξ 8 τηλεβόλων ἐκάστης· 6 ἐκ τῶν κανονοστοιχιῶν τούτων εἰσὶ βαρέως πυροβολικοῦ, ἔχουσαι 180 ἄνδρας ἐκάστη, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσὶν ἐλαφροῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀριθμεῖ ἐκάστη αὐτῶν 152 ἄνδρας· 2. ἐκ τεσσάρων ἐλαφρῶν ἐφιππων κανονοστοιχιῶν, ἐκάστης ἐκ 274 ἀνδρῶν καὶ μιᾶς ἐφιππου πυροβολικοῦ μεγάλ-

λης ὀκτῆς ἐξ 180 ἀνδρῶν. Ἐν ὄλοις 14 κανονστοιχίαι, 112 τηλεβόλα καὶ 2800 ἄνδρας.

Ἡ σωματοφυλακὴ περιλαμβάνει πρὸς τούτοις ἐν τάγμα ὑπονομοποιῶν καὶ δύο ἴλας σκαπανέων, ἐν ὄλοις 1425 ἄνδρας· πρὸς τούτοις δὲ καὶ τινα προπαιδευτικὰ τάγματα, συγκαταριθμούμενα εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν, καὶ τοὺς ἐπιλέκτους τῆς φυλακῆς τῶν ἀνακτόρων συγκειμένους ἐξ ἵπποτῶν σωματοφυλάκων κ τ λ.

Τὸ σῶμα τῶν ἐπιλέκτων συγκροτεῖται σχεδὸν ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω σώματα. Περιλαμβάνει 1ον τρεῖς μεραρχίας πεζικοῦ ἐκ 33900 ἀνδρῶν ἐν ὄλοις, 2ον μίαν μεραρχίαν ἵππικοῦ συγκειμένην ἐκ 36 ἴλων εἰς 2 συντάγματα λογχιστῶν, 2 διμάχων καὶ 2 οὐσάρων, ἐν ὄλοις 6100 ἄνδρας.

Τὸ πυροβολικὸν τῶν ἐπιλέκτων σύγκειται ἐκ 16 κανονστοιχιῶν πεζῶν ὧν 8 βαρέος καὶ 7 ἐλαφροῦ ἵππικοῦ, καὶ 3 ἐπίπποι ἐλαφροῦ πυροβολικοῦ, ἐν ὄλοις 18 κανονστοιχίας ἢ 2000 ἄνδρας. Τὸ σῶμα τοῦτο περιλαμβάνει καὶ 1 τάγμα ἐκ 1100 ἀνδρῶν.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ δὲν μένει ἢ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἵππικοῦ τῆς ἐφεδρείας.

Πρὸ τοῦ 1856 ὑπῆρχον δύο σώματα συγκείμενα ἐκ θωρακοφόρων καὶ ἐκ διμάχων, τὸ τῶν διμάχων προσηρτήθη εἰς τὰς μεραρχίας τοῦ ἐλαφροῦ ἵππικοῦ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ τοῦ τῆς σωματοφυλακῆς καὶ τοῦ τῶν ἐπιλέκτων, μένει δὲ μόνον τὸ σῶμα τῶν θωρακοφόρων, σχηματίζον δύο μεραρχίας ἢ τέσσαρας ταξιαρχίας ἢ 8 συντάγματα ἐκ 5 ἴλων, τὸ ὅλον 6,800 ἄνδρες.

Παρὰ τῷ σώματι τούτῳ εἰσὶ προσηκεκολλημένοι 6 κανονστοιχίαι ἐπίπποι, ὧν 4 ἐλαφροῦ καὶ δύο βαρέος πυροβολικοῦ, ἐν ὄλοις 72 τηλεβόλα καὶ 1700 ἄνδρες καὶ δύο ἴλας σκαπανέων ἐκ 350 ἀνδρῶν ὁμοῦ. (ἀκολουθεῖ.)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Ἰουλίου 1860.

Ἀριθ. ἐγκυλ. 9,264.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀντικαθιστᾶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ χρηματικὴ ἀμοιβὴ, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 14,337 τῆς 26 Ἰουλίου π. ε. ἡμετέρα διαταγῇ περὶ ἀνακατατάξεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν καὶ πυροσβεστῶν καὶ τινῶν ἐκ τῶν λοιπῶν σωμάτων, δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ εἰμὴ διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκδοσις δὲν εἶναι ἐρικτὴ ἐν τῇ προύστη στιγμῇ.

Θεωροῦντες ἐξ ἄλλου ὅτι καθίσταται ἀναγκαίη καὶ ἐπιωφελὴς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ τήρησις τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐκείνων, οἵτινες διακρίνονται δι' ἐξαιρέτου διαγωγῆς, ζήλου καὶ ἐπιμελείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τῶν τεχνιτῶν τοῦ λόγου, τῶν τεχνιτῶν τοῦ ὀπλιστασίου καὶ τοῦ λόγου τῶν πυροσβεστῶν, τῶν ἀρχιμουσικῶν καὶ μουσικῶν, ἀρχισαλπιστῶν καὶ σολπιστῶν καὶ τῶν ὀπλοδιορθωτῶν, χορηγοῦμεν αὐτοῖς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου περὶ στρατολογίας νόμου, ὅστις θέλει ὁρίσει ἀποφασιστικῶς τὰ περὶ ἀντικαταστάσεως, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀντικαθιστᾶν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς τεθειμένους διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀθήνησι τῆ 1 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Ἰ. Πουργῶς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων παρὰ τῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων ἐπιθυμούντων νὰ εἰσσχθῶσι νέων, συνταχθέν ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ συντασσομένου νέου ὀργανισμοῦ,

συνεπεία διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 5,512. Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαΐου 1860.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἐφεξῆς γνώσεις.

A'. Ἐκ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων.

Ὁλόκληρον τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γρᾶφῆς, ἧτοι

τὰ περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ παντός.

τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πρωτοπλαστῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν παράβασιν.

τὰ περὶ τῆς ἀδελφοκτονίας τοῦ Κάιν.

τὰ περὶ τοῦ κατακλισμοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀνθρώπων.

τὰ περὶ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν Πατριαρχῶν.

τὰ περὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δουλείας τῶν Ἰσραηλίων.

τὰ περὶ τοῦ Μωυσέως καὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἐξόδου, καὶ τῆς δικτριβῆς τῶν Ἰσραηλίων ἐν τῇ ἐρήμῳ.

τὰ περὶ τοῦ Δεκαλόγου, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἰσραηλίων ἐν τῇ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

τὰ περὶ τῶν Κριτῶν, Γεδεών, Σαμψὼν καὶ Σαμουὴλ.

τὰ περὶ τῶν Βασιλειῶν τοῦ Σαούλ, Δαυὶδ, Σολομῶντος καὶ σχίσματος τῶν δέκα φυλῶν.

τὰ περὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων.

τὰ περὶ τοῦ Γωθιτ Γωβία καὶ τοῦ προφήτου Δανιήλ.

τὰ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἰουδαίων εἰς Ἱερουσόλυμα.

τὰ περὶ τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῶν ἐπτὰ Μακαβαίων.

τὰ περὶ τοῦ Μεσίου καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου γένους ἐπὶ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ.

τὰ περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς νηπιότητος καὶ τῆς βηπτίσεως αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ καὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

τὰ περὶ τῶν Ἀποστόλων.

τὰ περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

τὰ περὶ τῆς παραδόσεως τῶν μυστηρίων.

τὰ περὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

τὰ περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

τὰ περὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου πνεύματος.

τὰ περὶ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων ἀπανταχοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλῆμ.

τὰ περὶ τῆς συστάσεως, καταστάσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας.

τὰ περὶ τῶν Συνόδων.

Ἐκ τῆς Κατηχήσεως τοῦ Πλάτωνος.

Τὸν ὄρισμὸν τῆς κατηχήσεως.

Περὶ ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ.

Περὶ τῆς θείας λατρείας.

Περὶ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Περὶ τῆς Ἁγίας γραφῆς καὶ τῆς θειότητος αὐτῆς.

Περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως.

Περὶ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων, βαπτίσματος, χρίσματος, εὐχαριστίας, ἐξομολογήσεως, ἱερωσύνης, γάμου καὶ εὐχελαίου.

Περὶ τῆς Ἀναστάσεως νεκρῶν.

Περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς.

B'. Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀνάγνωσιν ἐλευθέραν, εὐκρινῆ καὶ κατ' ἔννοιαν, μετὰ διακρίσεως τῶν σημείων τῆς ἀπαγγελίας.

Γραφὴν εὐανάγνωστον, ἐλευθέραν καὶ ὀρθόγραφον.

Ἀκριβῆ διάκρισιν πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Γνώσιν πλήρη τῶν κανόνων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Γνώσιν ἀκριβῆ τῶν κανόνων τῆς ὀρθογραφίας.

Τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

Μετὰφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν ἐκ τῶν τοῦ Ἰσραήλ λόγων, ἢ ἐκ τῆς Κύρου παιδείας, ἢ ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ξενοφῶντος καὶ ἐκ τῶν παραλλήλων βίων τοῦ Πλουτάρχου.

Ἐκθεσιν σύντομον, ἀφελῆ καὶ κατ' ἔννοιαν ἐκ τῶν μεταφρασθέντων τεμαχίων εἰς τὴν νεοελληνικὴν.

Τὸ Συντακτικὸν μετ' ἐφαρμογῆς.

Γ'. Εκ τῆς Ἀριθμητικῆς.

Τὴν ὀμιλουμένην καὶ γραφομένην ἀριθμοῖσιν.

Τὰς τέσσαρας πράξεις ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν μετὰ τῶν βασάνων αὐτῶν.

Τοὺς χαρακτήρας τῆς διαιρετότητος τῶν ἀριθμῶν διὰ τοὺς 2, 5, 4, 8, 125, 3, 9 καὶ 11.

Τὸν μέγιστον κοινὸν διαιρέτην δύο ἢ καὶ πλειόνων ἀριθμῶν.

Τὴν ἀπλοποίησιν τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν.

Τὰς θεμελιώδεις γνώσεις ἐπὶ κοινῶν κλασματικῶν καὶ μικτῶν ἀριθμῶν.

Τὴν ἀναγωγὴν τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστήν.

Τὴν τροπὴν κλασματικοῦ εἰς μικτὸν, καὶ μικτοῦ εἰς κλασματικόν.

Τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν κοινῶν κλασματικῶν καὶ μικτῶν ἀριθμῶν μεταξύ των ἢ μετ' ἀκεραίων ἀριθμῶν.

Τὰς θεμελιώδεις γνώσεις ἐπὶ τῶν δεκαδικῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν.

Τὴν τροπὴν κοινοῦ κλασματικοῦ ἀριθμοῦ μετὰ τινος δεδομένης προσεγγίσεως εἰς δεκαδικόν, καὶ τ' ἀνάπαλιν (ὅταν τὸ δεκαδικὸν ἔχη ὀρισμένον ἀριθμὸν ψηφίων).

Τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν δεκαδικῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν μεταξύ των ἢ μετ' ἀκεραίων κοινῶν κλασματικῶν ἢ καὶ μικτῶν ἀριθμῶν.

Τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Τὰς θεμελιώδεις γνώσεις ἐπὶ τῶν συμμιγῶν ἀριθμῶν.

Τὴν τροπὴν τῶν συμμιγῶν ἀριθμῶν εἰς κλασματικούς καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Τὴν πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν τῶν συμμιγῶν ἀριθμῶν.

Τὸν πολλαπλασιασμόν συμμιγοῦς ἐπὶ ἀκεραίου κοινῶς καὶ κατὰ τὴν μέθοδον τῶν ὑποπολλαπλασίων ἐπὶ κλασματικῶν καὶ ἐπὶ συμμιγῆ.

Τὴν διαίρεσιν συμμιγοῦς δι' ἀκεραίου κλασματικοῦ καὶ συμμιγοῦς.

Τὰ περὶ τῆς τετραγωνικῆς ῥιζῆς. Σχηματισμὸς τοῦ τετραγώνου καὶ ῥιζα αὐτοῦ.

Ἐξαγωγή τῆς τετραγωνικῆς ῥιζῆς οἰοῦντιποτε ἀριθμοῦ διὰ προσεγγίσεως.

Τοὺς λόγους καὶ τὰς ἀνολογίας. Τὴς διαφορῆς καὶ ἰσοδιαφορῆς. Τὴς ιδιότητος τῶν ἀνολογιῶν καὶ ἰσοδιαφορῶν.

Τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν τριῶν ὀρθῶν τε καὶ ἀντίστροφον. Λύσεις προβλημάτων.

Τὴν μέθοδον τῆς ἔταιρίας, τοῦ τόκου, τῆς ὑφαίρεσεως (προεξοφλίσεως), τῆς μίξεως καὶ τῆς ἀλύσεως. Λύσεις προβλημάτων.

Δ'. Εκ τῆς Ἀλγέβρας.

Τὰς προκαταρκτικὰς ἐννοίας καὶ τὰ ἀλγεβρικοῦ σύμβολα. Τὴν ἀναγωγὴν τῶν ἀλγεβρικοῦ ποσοτήτων.

Περὶ ἀρνητικῶν ποσοτήτων.

Τὴς τέσσαρας πράξεις ἐπὶ τῶν μονωνύμων καὶ πολυωνύμων, ἀκεραίων τὰ καὶ κλασματικῶν.

Ε'. Εκ τῆς Γεωμετρίας.

Τὸ α' καὶ β' βιβλίον τῆς γεωμετρίας τοῦ Λεγέδρου, μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων διαφορῶν προβλημάτων.

ς'. Εκ τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς γεωγραφίας.

Τὴν διαίρεσιν τῆς γῆς εἰς Ἡπειρούς καὶ Ὀκεανούς. Θέσις καὶ ὀνομασία αὐτῶν.

Τὸν ὄρισμὸν τῶν χειρονήσων, νήσων, ὀρέων, ὄροπεδίων, ἠφριστιῶν, πεδιάδων, φαράγγων, κοιλάδων, αὐλώνων, ἰσθμῶν κτλ. μεσογείων θαλασσῶν, κόλπων, λιμνῶν, πορθμῶν, λιμένων, ποταμῶν, ἐπικρατείας ποταμοῦ, καταρακτῶν, ἐλῶν κτλ.

Γενικῶς καὶ συνοπτικῶς τὴν πολιτικὴν καὶ φυσικὴν γεωγραφίαν τῶν πέντε μερῶν τοῦ κόσμου.

Γενικὰς γνώσεις περικλιμάτων, θρησκευμάτων καὶ πληθυσμοῦ.

Τὴν παλαιὰν καὶ νεωτέραν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος λεπτομερῶς καὶ εἰδικῶς.

Ζ'. Εκ τῆς Γενικῆς Ἱστορίας.

Ἱστορίαν ἀρχαίαν μέχρι τοῦ ε. αἰῶνος μ. Χ. μετὰ γεωγραφικῆς εἰσαγωγῆς.

Η'. Εκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Ἀνάγνωσιν ἐλευθέρην καὶ γραφὴν εὐανάγνωστον.

Θ'. Τὴν καλλιγραφίαν.

Ἐποψήφιοι ἱκανοὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν ἀναδεικνύονται, ὅσοι ἐκ τῶν ἐξετασθέντων νέων λά-

θουσιν εις ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ ἀνωτέρω συμειωθέντα ἑννέα ἀντικείμενα, τοῖλάχιστον τὸν ἀριθμὸν ἑξ, ὡς ἐλάχιστον ὄρον τῆς παραδεκτέας ἰκανότητος, περιστάνοντος τοῦ ἀριθμοῦ δέκα τὸν ὄρον τῆς ἐντελοῦς ἰκανότητος. Στερεῖται δὲ τῆς ὑποψηφιότητος ὁ λαβὼν, ἔστω καὶ εἰς ἓν μόνον ἐκ τῶν προσημειωθέντων ἑννέα ἀντικείμενων, ἀριθμὸν κατώτερον τοῦ ἑξ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Σταυρίδης συντ. Β. Πετμεζᾶς ταγμ. Δ. Παλάσκας πλοτ. Κωνσταντέλης λοχ. Ν. Μάνος λοχ.

Ἐνεκρίθη συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 31 π. μηνὸς Ὑ. Β. ἀποφάσεως Ἀθῆναι τὴν 8 Ἰουνίου 1860.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 5,624.

Περὶ τοῦ μοιράρχου Κ. Ξ. Παβασκῶλ.

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς.

Γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ σῶμα, ὅτι παραπεμφθέντος ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 12 καὶ 13 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, τοῦ κυρίου Μοιράρχου τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Ἐαθερίου Παβασκῶλ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἡ γνώμη τοῦ εἰρημένου συμβουλίου, τὸ ὁποῖον συνέχευτο ἐκ τῶν

ΚΚ. ὑποστρατήγου Βλαχοπούλου, ὡς προέδρου, συνταγματάρχου Κ. Νικολαΐδου, ἀντισυνταγματάρχου Κουτσογιανοπούλου, ἀντισυνταγματάρχου Ε. Βασιλείου καὶ ταγματάρχου Ξ Γενίσσαρη, τοῦ καὶ εἰσηγητοῦ, ὡς μελῶν, ἀπεδείχθη παμψηφεί ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἀθῆναι τῆ 22 Ἰουνίου 1860.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 9,706.

Περὶ ὄρων συμφωνιῶν προμηθείας τροφῶν.

Εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ὄρων συμφωνιῶν διὰ τὴν προμήθειαν

τοῦ ἄρτου τῆς ἵππονομῆς καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ἀναγκαιοῦντος εἰς τὸν Στρατόν, νὰ προστεθῆ εἰς ἴδιον ἄρθρον καὶ ὁ ἀκόλουθος ὄρος.

« Ἐν περιπτώσει ἀναχωρήσεως τῆς φρουρᾶς, ἡ χορήγησις » παύει αὐτοδικαίως, ὁ δὲ ἐργολάβος δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς » ἀποζημίωσιν οἰανδήποτε, ὀφείλει μάλιστα ἐν περιπτώσει » ἐπανάδου τῆς ἰδίας ἢ ἄλλης φρουρᾶς, ἐν τῷ διαστήματι τῆς » ἐν ἰσχύει ἐργολαβίας, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν χορήγησιν ὑπὸ » τοῦς ἰδίους ὄρους τοῦ ἰσχύοντος συμβολαίου ».

Ἀθῆναι τῆ 25 Ἰουνίου 1860.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 5,393.

Περὶ τοῦ Κ. ὑπολαχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Ι. Γενίσσαρη.

Πρὸς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Μηχανικοῦ.

Θέλετε δημοσιεύσει δι' ἡμερῶν ὑμῶν διαταγῆς πρὸς τοὺς ΚΚ ἀξιωματικούς τοῦ σώματος ὅτι, παραπεμφθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τοῦ Κ ὑπολαχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Ι. Γενίσσαρη ἕνεκα ἀποδομένων αὐτῷ παραπτωμάτων ἀφορώντων τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν, ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τῶν ΚΚ. ἀντισυνταγμ. τοῦ πυροβολικοῦ Σαπουντζᾶκη, ὡς προέδρου, ταγματάρχ. Φουντουκῆ, λοχαγοῦ Κουμουνοῦρου καὶ Π. Ἀλεξάνδρου καὶ ὑπολοχ. Μακρῆ τοῦ πεζικοῦ, τοῦ τελευταίου ὡς εἰσηγητοῦ, ὡς μελῶν. Τὸ ἀνακριτικὸν τοῦτο συμβούλιον, ἀναδειχθείσης τῆς γνώμης αὐτοῦ παμψηφεί ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ὅπως ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος μετατεθῆ εἰς ἀπόταξιν.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἰουνίου 1860.

Ὁ ὑπουργὸς

Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 10,127.

Πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωμ. Νόμου, οἱ ἐν ἀρχῇ ἕνεκα διαλύσεως σώματος καὶ καταργήσεως θέσεως ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῶν χρεουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ των εἰς ὃ ἀνήκουσιν ὄπλον, ἐπαρχομένης τῆς εἰς ἐνέργειαν ἀνκλήσεως αὐτοῦ κατὰ λόγον

ἀρχαιότητος, χρεωστώ ἐξ ἄλλου νὰ φροντίσω ὕπως αἱ χηρεύ-
ουσαι θέσεις πληρωθῶσι δι' αἰμάτων ἐχόντων ἀπάσας τὰς διὰ
τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπερσίαν ἀπαιτουμένας ιδιότητες.

Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὸν ὅρισμὸν τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 3/15 Ὀκ-
τωβρίου 1834 Β. Διατάγματος περὶ διορισμῶν καὶ προβιβα-
σμῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, καθ' ὃ οὐδεὶς εἶναι ἐπιδεκτι-
κὸς προβιβασμοῦ ἂν δὲν ἦναι κατὰ πάντα ὑγιὴς καὶ ἂν δὲν
ἔχη ἀπάσας τὰς διὰ τὸν καιρὸν πολέμου ἀπαιτουμένας ιδιο-
τητας.

Ὅραίλω πρὶν ἢ ἐπιφέρω τὴν εἰς ἐνεργείαν ἀνάκλησιν ἀξιω-
ματικῶν, ἐξ ὧν πολλοὶ ἴσως διατελοῦσι κατὰ τὸ διάστημα πολ-
λῶν ἐτῶν μακρὰν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ βεβαιωθῶ ὅτι ἔχουσιν ἢ
διατηροῦσιν εἰσέτι ἀπάσας τὰς διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίαν
ἀπαιτουμένας ιδιότητες, ἐξ ὧν πρῶτιστοι ἢ πρὸς ἐκστρατείαν
ἀπαραίτητος σωματικὴ ἰκανότης καὶ ἡ ἀρμοδιὰ ἡλικία, διότι
φανερὸν εἶναι ὅτι λίαν προβιβηκυῖα κλιστᾶ τὸν ἀξιωματικὸν
ἐπίσης ἀνίκανον δι' ἐκστρατείαν ὡς ἡ ἔνεκα νοσημάτων σω-
ματικὴ ἀνικανότης.

Κατὰ συνέπειαν τούτου, διατάτω ὅπως τὸ Φρουραρχεῖον Ἀ-
θηνῶν παραπέμψῃ ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης Στρατ. ὑγειονομ. ἐπι-
τροπῆς, εἰδοποιηθείσης ἤδη, ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ ἔνεκα διαλύσεως
σώματος ἢ κατὰ γήσεως ἐνταῦθα τὴν διαιμονήν ἐχόντων κυρ.
ἀξιωματικῶν τοὺς ἀποκτήσαντας ἀναμφισβητήτως τὸ δικαίω-
μα εἰς σύνταξιν ἔνεκα ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας κυρίου.

(ἔπονται τὰ ὀνόματα)

Ἴνα γνωμοδοτήσῃ περὶ αὐτῶν ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἀνωθι τε-
θέντων καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ τὰ Β. Διατάγματα στηριζομένων
ὀρισμῶν, καὶ καθυποσάλλῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἡτιολογημένην γνω-
μοδοτήσιν τις περὶ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν.

Τὸ μέτρον τοῦτο θέλομεν ἐπεκτείνειν καὶ εἰς ἀπκντας τοὺς
εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκοντες ΚΚ. ἀξιωματικούς τοὺς
ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης τόπον διαμονῆς ἔχοντας, ἅμα καθυπο-
βληθῶσιν εἰς ἡμᾶς αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἀνωτάτης στρατ. ὑ-
γειονομ. ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἤδη ἐνώπιον αὐτῆς περὶ περ-
πομένων ΚΚ. ἀξιωματικῶν.

Ἀθήνησι τὴν 2 Ἰουλίου 1860.

